

Św. Jadwiga królowa Polski

Jadwiga to patronka umartwienia i dobroci Bożej
To opiekunka jej poddanych w ich naturze biednej
Jako młoda królowa była o dobroci nieskończonej
Chorych i potrzebujących kochała w dobroci swej
Ona narodziła się w czternastym wieku była węgierką
Jej dzieciństwo to nauki bycia przyszłą królową
Miała zamiłowanie do muzyki, sztuki i nauki
Uczyła się języków obcych o wielkiej jej mądrości
W jej dzieciństwie królewskie małżeństwo jej zaaranżowano
W wieku dwunastu lat Polskiemu królowi ją oddano
Ona księżniczka z Węgier przed majestat Polski przybyła
W duchu swoim ze starego króla była nieszczęśliwa
I tak to w katedrze wawelskiej w Krakowie
W czystości swej chrzest z Jęgiełłem przyjmuje
I tak to ze swym królem wchodzi na drogę świętości
By swą królewską władzę ludowi i Bogu powierzyć
Ona, jako młoda dziewczynka koronacji się doczekała
I jako królowa żoną króla polskiego została
Gdzie w swym sercu naród polski pokochała
A swą polityką sercem biednym się oddała
Jadwiga z Bożej łaski, co Polską królową była
Kościoły budowała i klasztory wzbogacała
Szpitale wspomagała i nowe budowała
A w akademii Krakowskiej o nauki teologii zadbała
Ona godności ludzkiej w swym życiu broniła
Najbardziej chłopskich poddanych z ich krzywdami walczyła
Ta królowa nie rządziła, lecz kraj swą opieką otoczyła
Na straży prawdy i miłosierdzia Boskiego się wypełniała
A gdy w swym młodym życiu córeczki się doczekała, co umarła
Ona czwartego dnia w chwale niebios z córeczką w niebie się złączyła
I razem z nią na Wawelu w grobowcu swym spoczęła
A swe królewskie dobra w testamencie narodowi zostawiła
Jej grobowiec przez wieki nie zaznał pokoju wiecznego
A te bogactwa, co do grobu swego ze sobą wzięła
Były to skromne klejnoty królewskie ze skóry i drewna
I tak to przez sześć wieków doczekała się papieża polskiego
Który jej żywot królewski dla narodu ją błogosławił
A po osiemnastu latach Świętą królową Polski ją ogłosił
W dzień jej śmierci siedemnastego lipca jej świętość obchodzimy
Jest patronką Polaków oraz apostołką przyjaznej jej Litwy
Dzisiaj za imię Jadwiga trzeba Bogu dziękować
To patronka głębokiej wrażliwości, ludzkiego cierpienia
Także dobrem ojczyzny w swych zamiarach codziennie jej sprzyjać

By tak jak ona cnotą cierpliwości w dobru dojrzeć do nieba

Hieronim Borkowski